

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

GAMMEL OST OG BLOMSTERDUFT

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

David og Jonathan.

Gammel Ost og Blomsterduft.

En brillant Farce fra Nordisk Films Compagni.

I Hovedrollerne: Lauritz Olsen, Schenstrøm, Ingeborg Bruun Bertelsen.

David, der deler en større 2-Værelsers Lejlighed med sin gode Ven og Studielælle, Jonathan, skal til Bal hos sine nyhervede Svigerfældre. Jonathan er let krænket over, at David ikke har skaffet ham en Invitation, og af den Grund beslutter han sig til at gøre et Forsøg paa at hindre Vennen i at gøre alt for megen Lykke i Selskabet. Han køber et Stykke ualmindelig ildelugtende Gammelost, som han praktiserer ned i en af Vennens Kjælelommer. David, der er saa forkølet, at de fleste af hans 5 Sæns er holdt op med at fungere, aner ikke Uraad — og undrer sig derfor højlig over, at saavel Kæresten og hendes Forældre som samtlige Gæster skyer ham som Pesten. Omsider opdager han dog Grunden dertil, og med sin mediødte Skarpsindighed gætter han straks, hvem der har været Mester for den Genistreg. Han lover sig selv, at han skal tage en raffineret Hævn over den nedrigte Ven, — og han holder da ogsaa sit Løfte. —

— — Et Par Dage senere faar Jonathan et vellugtende Brev fra en anonym Beundreske, som sætter ham Stævne ved Monumentet i Cityparken paa et bestemt Tidspunkt. Kendetegn for begge Parter skal være en hvid Chrysanthemum. Jonathan, der er en stor Dameven, føler sig selvfølgelig meget smigret og bestemmer sig til straks at følge Kaldelsen. Han aner jo ikke, at det er Davids Kæreste, der har skrevet Brevet, — og er ligeledes ganske uvidende om, at der i Bladene samme Morgen har staataet en af David indrykket Annnonce, hvorfra det fremgaar, at en ung Gentleman søger sig en Livsledsagerinde, og at Reflekterende anmodes om at give Møde paa samme Sted og ved samme Tid, som Jonathan fandt opgivet i sin Epistel. Som Kendetegn er ogsaa her opgivet en hvid Chrysanthemum. — Det gaar derfor saaledes, at da Jonathan indfinner sig i Cityparken, finder han ikke en enkelt »skøn ubekendt« — men en Hærskare af kvindelige Væsener i alle Aldre og Udgaver. Han griber rædselsslagen Flugten, — men de skuffede Kvindemennesker sætter efter ham, — og det varer ikke længe, før det ulykkelige Mandfolk omtrent er revet i Stumper og Stykker af Furierne. Saa indfinner David sig paa Valpladsen sammen med sin Kæreste, — og først nu gaar det op for den faldefærdige Jonathan, at det er Vennen, der har givet ham Osten tilbage med Renter og Renters Rente.

D a v i d o g J o n a t h a n .

David, der deler en større 2-Værelsers Lejlighed med sin gode Ven og Studiefælle, - Jonathan, - skal til Bal hos sine nyerhvervede Svigerforældre. Jonathan er let krænket over, at David ikke har skafet ham en Invitation, og af den Grund beslutter han sig til at gøre et Forsøg paa at hindre Vennen i at gøre alt for megen Lykke i Sel-skabet. Han køber et Stykke ualmindelig ildelugtende Gammelost, som han praktiserer ned i en af Vennens Kjolelommer. David, der er saa for-kølet, at de fleste af hans 5 Sanser er holdt op med at fungere, aner ikke Uraad- og undrer sig derfor højligent over, at saavel Kæresten og hendes Forældre som samtlige Gæster skyer ham som Pesten. Om-sider opdager han dog Grunden dertil, og med sin medfødte Skarpsin-dighed gætter han straks, hvem der har været Mester for den Geni-streg. Han lover sig selv, at han skal tage en raffineret Hævn over den nedrige Ven, - og han holder da ogsaa sit Løfte. --

-- Et Par Dage senere faar Jonathan et vellugtende Brev fra en anonym Boundroske, som sætter ham Stævne ved Monumentet i Citypar-ken paa et bestemt Tidspunkt. Kendetegn for begge Parter skal være en hvid Chrysanthemum. Jonathan, der er en stor Dameven, føler sig selvfølgelig meget smigret og bestemmer sig til straks at følge Kaldelson. Han aner jo ikke, at det er Davids Kæreste, der har skre-vot Erovet, - og er ligeledes ganske uvidende om, at der i Bladene samme Morgen har staaet en af David indrykket Announce, hvoraf det fremgaar, at en ung Gentleman søger sig en Livsledsagerinde, og at Reflekterende anmeldes om at give Møde paa samme Sted og ved samme Tid, som Jonathan fandt opgivet i sin Epistel. Som Kendetegn er ogsaa opgivet en hvid Chrysanthemum. - - - Det gaar derfor saaledes, at da Jonathan indfinder sig i Cityparken, finder han ikke en enkelt "skøn ubekendt" - men en Hærskare af kvindelige Væsener i alle Aldre og Ud-gaver. Han griber radselsslagen Flugten, - men de skuffede Kvindemenne-sker sætter efter ham, - og det varer ikke længe, før det ulykkelige

(David og Jonathan)

-2-

Mandfolk omtrent er revet i Stumper og Stykker af Furierne. Saa ind-finder David sig paa Valpladsen sammen med sin Kæreste,- og først nu gaar det op for den faldefærdige Jonathan, at det er Vennen, der har givet ham Osten tilbage med Renter og Renters Rente.

.....

Harzer Käse.

Posse.

Max und Moritz sind ein Herz und eine Seele, aber was sich liebt, pflegt sich auch zu necken. So vergeht kein Tag, an welchem nicht Max dem Moritz oder Moritz dem Max einen ^{bösen} Streich gespielt hat. Heute ist Max zu einem Ball seiner künftigen Schwiegereltern eingeladen, zu welchem man Moritz nicht gebeten hat. Die durch diesen Umstand erzeugte, etwas verärgerte Stimmung beflügelt seine Bosheit in ungeahnter Weise. Er verschafft sich $\frac{1}{2}$ Pfund Käse von einer Sorte, die es zweifelhaft macht, wer zuerst davon läuft, der Käse oder sein Besitzer, und versenkt dies nützliche, aber nicht sonderlich wchiriechende Nahrungsmittel in die Fracktasche seines Freundes. Max selber ist erkältet und merkt daher von der Atmosphäre, die er um sich verbreitet, herzlich wenig. Er begreift daher gar nicht, warum auf dem Hausballe alle Herren von ihm abrücken und alle Damen Reissaus nehmen, bis seine Braut ihm schamhaft das furchtbare Geheimnis ins Ohr flüstert. Allein die Entdeckung, wer der Urheber der unangenehmen Vorfälle ist, kommt zu spät. Max kehrt genickt und trostlos heim und empfindet nur noch den unüberwindlichen Drang, Rache zu üben. Als er am nächsten Tage seiner Braut den chronologischen Hergang darlegt, kommt ihm ein rettender Einfall. Eine Heiratsannonce wird vom Stapel gelassen, in welchem "ein männlich schöner Herr von klassischem Typus" eine ebensolche Dame sucht und als Treffpunkt den Stadtpark angibt. Das Kennzeichen soll in allen Fällen langstieliger weißer Chrysanthemum sein. Ein alter Brief lockt den nichtsahnenden Moritz gleichzeitig in den Park, wo sich zur gegebenen Zeit Max und seine Braut erwartungsvoll einfinden. Die Wirklichkeit übertrifft noch alle ihre Hoffnungen. Eine unübersenbare Menge schlanker, magerer, dicker, kurzer, in allen Fällen ziemlich hässlicher Damen umlagert den Bismarckbrunnen,

eine jede das langstielige Kennzeichen in der Hand. Inzwischen nähert sich auch Moritz in elegantestem Habitus dem Brunnen. Die Schar seiner Verehrerinnen mit verzweifeltem Blick überfliegen und kurzum Kehrt machen, ist das Werk einer Minute. Allein der weisse Chrysanthemum in seiner Hand hat ihn bereits verraten. Das Wild wird verfolgt, durch einen Teich gejagt und schliesslich umstellt. Statt des Schrots werden die Blumen als Waffen benutzt. Als sich der Haufen endlich grollend auflöst, bleibt ein Häufchen Elend zurück, an dem zunächst nur ein flatternder Schlipps und eine zerzauste Frisur erkennbar sind. Jetzt nahen sich die Retter in Gestalt seines Freundes Max und dessen Braut, die dem stöhnenden Opfer ihrer Rache auf die Beine helfen und den Reuigen in die Vergeschichte seines peinlichen Abenteuers einweihen. Moritz verspricht Besserung, worauf der alte Friede wieder hergestellt wird.

.....

David et Jonathan.

David qui partage un appartement confortable se composant de deux pièces avec son ami Jonathan, va se rendre à un bal chez son beau-père, le négociant Adam. Jonathan qui est un peu mortifié à l'idée de passer la soirée seul, se décide à faire une blague à David, afin de le forcer à quitter le bal. Il achète un morceau du fromage très infect et épiait le moment favorable il le cache dans la poche de son ami. David, qui a un gros rhume, n'évite pas la mèche et à son arrivée au bal il s'étonne que sa fiancée et tous les invités le fuient comme la peste. Il trouve enfin le fromage et comprend de suite que c'est Jonathan qui lui a joué ce tour. Il jure cependant de se venger sur son ami perfide.

Quelques jours plus tard Jonathan reçoit une lettre parfumée d'une admiratrice anonyme, qui lui donne rendez-vous près du monument du Parc de la Cité à 2 heures. Signe de reconnaissance pour l'un et l'autre un chrysanthème blanc. Jonathan, qui aime beaucoup le beau sexe, se sent naturellement très flatté et il décide de s'y rendre à l'heure convenue. Il ne sait pas que c'est la fiancée de David qui a écrit la lettre et que son ami vient d'insérer l'annonce suivante dans le journal: Beau jeune homme d'extérieur sympathique cherche mariage avec personne ayant les mêmes qualités. Prière de se rendre au monument du Parc de la Cité à 2 h. Signe de reconnaissance pour l'un et l'autre, un chrysanthème blanc. Quand Jonathan à 2 heures se trouve au Parc il n'y manque ni chrysanthèmes ni personnes désireuses de se marier. Un bataillon de femmes, jeunes et vieilles, belles et laides, l'y attendent et quand le pauvre homme glacé de terreur, prend la fuite, les furies le poursuivent et finissent par l'entourer. En ce moment critique David et sa fiancée entrent sur le champ de bataille et sauvent la situation. Mais Jonathan doit avouer que son ami lui a rendu la monnaie de sa pièce.

"Oh! That Cheese"

NORDISK SINGLE-REEL COMEDY.

David goes to the dance with a piece of strong smelling cheese in the tail pocket of his dress coat, put there by the envious Jonathan. That piece of cheese causes trouble without end, but David gets his own back with a vengeance.

Code : Cheese.

Exclusively Controlled By
THE NORDISK FILM HIRE SERVICE,
Nordisk Films Co., Ltd.

166-170 Wardour St., London, W.

'Phone : Regent 6172. 'Grams : Norfilcom, Ox London.

